

**UCHWAŁA NR XXVII/210/2020
RADY MIEJSKIEJ GMINY STĘSZEW**

z dnia 19 listopada 2020 r.

w sprawie przyjęcia Gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2021– 2025.

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 218, 956.)

**Rada Miejska Gminy Stęszew
uchwala co następuje:**

- § 1. Uchwala się Gminny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2021– 2025, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Stęszew.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 roku.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Gminy Stęszew

inż. Mirosław Potrawiak

Załącznik do uchwały Nr XXVII/210/2020
Rady Miejskiej Gminy Stęszew
z dnia 19 listopada 2020 r.

**GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE
NA LATA 2021– 2025**

Stęszew 2020

I. WSTĘP

Według polskich regulacji prawnych przemoc jest przestępstwem. W zależności od tego, czy przemoc ma charakter jednorazowy, czy się powtarza, jest ścigana z różnych artykułów Kodeksu karnego. Jeżeli przemoc ma charakter ciągły, zostanie zakwalifikowana jako przestępstwo znęcania się nad rodziną z art. 207 Kodeksu karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553 z późn. zm), **które jest ścigane z urzędu.**

Artykuł 207 Kodeksu karnego stanowi:

- „§1. Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny i fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.
- §2. Jeżeli czyn określony w §1 połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat.
- §3. Jeżeli następstwem czynu określonego w §1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 2 do 12 lat”.

Zgodnie z art. 9d Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy (Dz. U. z 2020 r. poz. 218 ze zmianami) podejmowanie interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o procedurę „Niebieskie Karty”. Od sierpnia 2010 r. nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie. Procedura „Niebieskie Karty” obejmuje ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty i ochrony zdrowia, w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy w rodzinie. Przedstawiciele podmiotów, o których wyżej mowa realizują procedurę „Niebieskie Karty” w oparciu o zasadę współpracy i przekazują informacje o podjętych działaniach przewodniczącemu zespołu interdyscyplinarnego. Wszczęcie procedury „Niebieskie Karty” następuje przez wypełnienie formularza „Niebieska Karta” w przypadku powzięcia, w toku prowadzonych czynności służbowych lub zawodowych, podejrzenia stosowania przemocy wobec członków rodziny lub w wyniku zgłoszenia dokonanego przez członka rodziny lub przez osobę będącą świadkiem przemocy w rodzinie.

Wszystkie instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swoją działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu są zobowiązane

niezwłocznie poinformować o tym prokuraturę lub policję. Zaniechanie tego obowiązku może skutkować odpowiedzialnością karną.

II. TEORETYCZNE PODSTAWY ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

Przemocą w rodzinie określane jest „każde zachowanie skierowane wobec osoby bliskiej, którego celem jest utrzymanie nad nią kontroli i władzy. Przemoc w rodzinie to zamierzone, wykorzystujące przewagę sił działanie przeciwko członkowi rodziny naruszające jego godność oraz podstawowe prawa i wolności, powodujące cierpienie i szkody”.

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy (Dz. U. z 2020 r. poz. 218 ze zmianami) definiuje przemoc w rodzinie jako jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Rodzina jest najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka, kształtującym osobowość, system wartości, poglądy i styl życia. Ważną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają wzajemne relacje pomiędzy rodzicami, oparte na miłości i zrozumieniu. W przypadku dezorganizacji rodzina nie jest w stanie realizować podstawowych zadań, role wewnątrzrodzinne ulegają zaburzeniu, łamane są reguły, a zachowania poszczególnych członków rodziny stają się coraz bardziej niezgodne z normami prawnymi i moralnymi oraz oczekiwaniami społecznymi. Przemoc domowa może być zarówno skutkiem, jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie. Należy ją zaklasyfikować do kategorii zachowań negatywnych o dużej szkodliwości społecznej. Prowadzi do poważnych naruszeń norm moralnych i prawnych, tragicznych skutków psychologicznych, a w skrajnych przypadkach do poważnych okaleczeń czy zabójstw.

Wokół przemocy narosło wiele mitów. Jednym z nich jest przekonanie, że jest to zjawisko marginalne, występujące wyłącznie w patologicznych środowiskach. Tymczasem według danych statystycznych przemoc w rodzinie jest zjawiskiem powszechnym i stanowi poważny problem społeczny. Znęcanie się nad rodziną jest najczęściej popełnianym przestępstwem w Polsce, zaraz po przestępstwach przeciwko mieniu i życiu.

Przemoc ze strony najbliższej osoby jest doświadczeniem traumatycznym, okaleczającym psychikę. Przemoc w rodzinie przybiera różne formy: od przemocy fizycznej,

przez przemoc psychiczną i seksualną, po przemoc ekonomiczną. Przemoc w rodzinie rzadko jest incydentem jednorazowym. Zazwyczaj ma ona charakter długotrwały i cykliczny.

Rodzaje przemocy:

1. **Przemoc fizyczna** – jej celem jest zadanie ofierze bólu fizycznego, uszkodzenie jej ciała, pogorszenie jej zdrowia lub pozbawienie ją życia.
2. **Przemoc seksualna** – to zachowanie zmuszające ofiarę do podjęcia niechcianych zachowań seksualnych lub zdeprecjonowania jej seksualności.
3. **Przemoc psychiczna** – to zachowanie, którego celem jest umniejszanie poczucia własnej wartości ofiary, wzbudzanie w niej strachu.
4. **Przemoc ekonomiczna** – to każde zachowanie, którego celem jest ekonomiczne uzależnienie ofiary od sprawcy.
5. **Zaniedbanie** – to ciągle niezaspakajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych.

Cykle przemocy:

1. **Faza narastania napięcia** – początkiem cyklu jest zwykle wyczuwalny wzrost napięcia, narastają sytuacje konfliktowe,
2. **Faza ostrej przemocy** – następuje wybuch agresji, sprawca przemienia się w kata, może dokonać strasznych czynów nie zwracając uwagi na krzywdę innych,
3. **Faza miodowego miesiąca** – to czas skruchy i okazywania miłości. Sprawca zaczyna dostrzegać to, co się wydarzyło. Próbuje załagodzić sytuację, przeprosza, obiecuje poprawę, staje się uczynny i miły. Pozwala ofiarom uwierzyć, że teraz będzie inaczej.

Przemoc w rodzinie ma tragiczne konsekwencje. Prowadzi nie tylko do uszkodzeń ciała ofiary, ale także do zaburzeń emocjonalnych oraz zaburzeń w sposobie, w jaki postrzega ona sama siebie, sprawcę oraz innych ludzi. Narastanie zjawiska przemocy w rodzinie wymaga niezwłocznego podjęcia działań zawartych w niniejszym Programie.

III. DIAGNOZA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE W GMINIE STĘSZEW

Diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie w gminie Stęszew została przeprowadzona w oparciu o posiadane dane i statystyki. W latach 2017 - 2019 do Przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego wpłynęło łącznie 74 formularzy „Niebieskich Kart”.

Tabela 1. Liczba przyjętych „Niebieskich Kart”

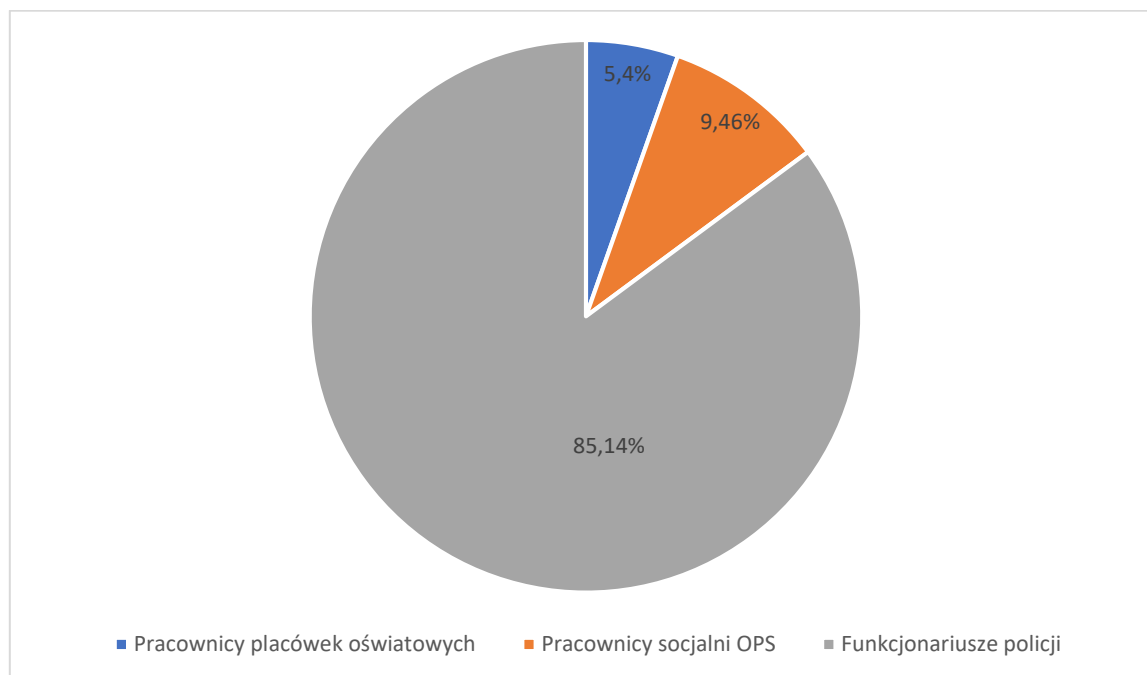
	2017	2018	2019
Liczba „Niebieskich Kart-A”	19	27	28

źródło: opracowanie własne

Analizując powyższe dane należy stwierdzić, że liczba zakładanych niebieskich kart w ostatnich dwóch latach pozostaje na porównywalnym poziomie. Pomimo optymistycznego spadku w 2017 roku, w kolejnych badanych okresach nastąpił znaczny ich wzrost.

W latach 2017-2019 funkcjonariusze policji wszczęli 63 (85,14%) procedur Niebieskich Kart. Pracownicy socjalni Ośrodka Pomocy Społecznej wypełnili 7 Niebieskich Kart (9,46%), natomiast pracownicy placówek oświatowych założyli 4 (5,4%) Niebieskie Karty.

Diagram 1. Instytucje wszczynające procedury „Niebieskie Karty” w latach 2017– 2019

Powyższy wykres wskazuje jednoznacznie, że Policja, jest instytucją najbardziej aktywną w identyfikacji problemu przemocy w rodzinie. Stan taki wynika z faktu, iż to właśnie Policja podejmuje najwięcej interwencji domowych. Należy nadmienić, iż na przestrzeni badanego okresu przedstawiciele służby zdrowia nie podjęli żadnej interwencji w związku z przemocą w rodzinie, co oznacza, że u badanych pacjentów nie wystąpiły widoczne znamiona stosowanej przemocy, bądź problem ten został przez nich przemilczany.

Jedną z cech charakterystycznych przemocy domowej jest dysproporcja sił, przewaga jednej ze stron. Przemoc występuje w relacji silniejszy – słabszy np mężczyzna-kobieta, dorosły- dziecko, osoba zdrowa- osoba chora, osoba dorosła-osoba stara. Oczywiście nie chodzi

tylko o siłę, przewagę fizyczną, ale także psychiczną, intelektualną, społeczną, finansową, związaną ze zdrowiem czy wykształceniem. Krzywdząca jest nie sama przewaga, którą można spożytkować do opieki nad słabszym człowiekiem np. dzieckiem, ale jej wykorzystanie w celu oddziaływania na osobę słabszą, w celu zmuszenia jej do podporządkowania się woli, życzeniom, pomysłom drugiej osoby - sprawcy przemocy.

Na przestrzeni badanych lat 2017-2019 procedurą „Niebieskiej Karty” zostało objętych 81,1% kobiet, co do których istnieje podejrzenie że są ofiarami przemocy. Odnotowano 14,9% mężczyzn, którzy doświadczają przemocy wewnątrzrodzinnej. Bardzo niepokojący pozostaje fakt, iż 10,8% ofiar przemocy stanowią dzieci. Poniższa tabela 2 obrazuje pokrzywdzone osoby, które założyły „Niebieską Kartę-A” w wyniku przemocy domowej.

Tabela 2. Pokrzywdzeni, którzy doznający przemocy domowej.

Osoby doznające przemocy	2017	2018	2019
kobiety	15	20	25
mężczyźni	-	3	3
dzieci	4	4	-

Powyższe dane wskazują, że w zdecydowanej większości kobiety doświadczają przemocy w rodzinie. Niestety, również dzieci jako współpokrzywdzone są ofiarami przemocy ze strony dorosłych. Pomimo, że w roku 2019 nie odnotowano żadnego przypadku dziecka krzywdzonego, to jednak nie można tego traktować w kategorii sukcesu. Dlatego niezwykle ważne jest podejmowanie skoordynowanych działań różnych instytucji mogących mieć wpływ na prawidłowy rozwój dziecka, w tym budowanie poczucia bezpieczeństwa.

Uwzględniając rodzaje zachowań sprawcy, przemoc najczęściej dzielimy na: fizyczną, psychiczną, seksualną, ekonomiczną i zaniedbanie. Każdy z wymienionych rodzajów przemocy może przybierać różne formy. Ofiary rzadko doświadczają tylko jednego rodzaju przemocy.

Tabela 2. Rodzaje przemocy

Rodzaje przemocy	2017	2018	2019
-------------------------	-------------	-------------	-------------

Przemoc fizyczna	16	22	18
Przemoc psychiczna	17	26	26
Przemoc seksualna	-	-	-
Przemoc ekonomiczna	3	4	3
Zaniedbanie	-	6	-

Powyższe dane wskazują, że dominującą formą przemocy, jest przemoc psychiczna, która ma miejsce we wszystkich przypadkach. Rzadziej występuje zaniedbanie czy przemoc ekonomiczna choć można domniemać, iż nie duży odsetek tego rodzaju przypadków przemocy może być spowodowany niską świadomością wśród ofiar, iż poddawane są właśnie tym rodzajom przemocy. Przemoc seksualna na przestrzeni badanego okresu nie wystąpiła co jest dobrą wiadomością i prognozą że stan ten może się utrzymać.

Przemoc kojarzona jest z niskim dochodem rodziny, alkoholizmem lub narkomanią. Badania wskazują jednak, że występuje także dość często w rodzinach o wysokim standardzie materialnym i pozycji społecznej. Analizując zjawisko przemocy należy zwrócić uwagę na miejsce jej występowania, co prezentuje tabela 3 i diagram 3.

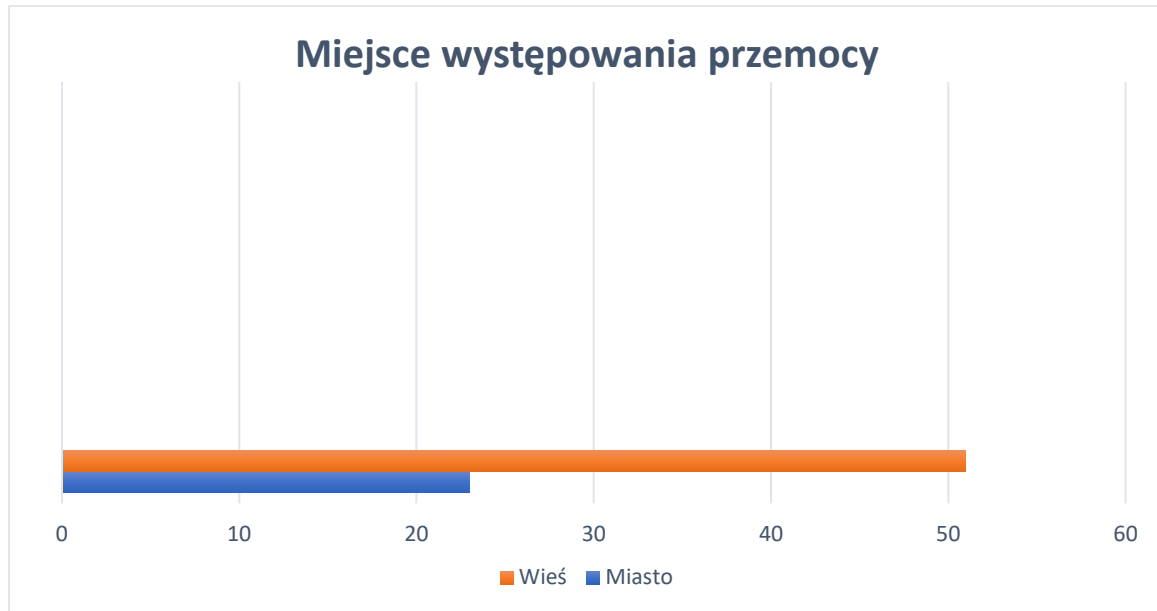
Tabela 3. Miejsce występowania przemocy

	2017	2018	2019
miasto	4	7	12
wieś	15	20	16
razem	19	27	28

Z przedstawianych danych wynika, że zdecydowana większość przemocy miała miejsce na wsi. Nie należy jednak kojarzyć wsi z gorszym statusem społecznym, większą

marginalizacją. W ostatnich latach na terenach wiejskich osiedlają się rodziny, które w ramach migracji wybierają życie na wsi.

Diagram 3. Miejsce występowania przemocy

Podsumowując badane lata należy stwierdzić, że zdecydowana większość osób doznających przemocy miała miejsce na wsi. Wynika to z faktu, że tereny wiejskie zamieszkuje ok. 61% ogółu mieszkańców gminy.

Przemoc w rodzinach dotyka osób w różnym wieku. Przedział wiekowy osób objętych procedurą niebieskiej karty obrazuje diagram 4.

Diagram 4. Przedział wiekowy osób doznających przemocy

Dzieci do 18 roku życia – 8 co stanowi 10,8%

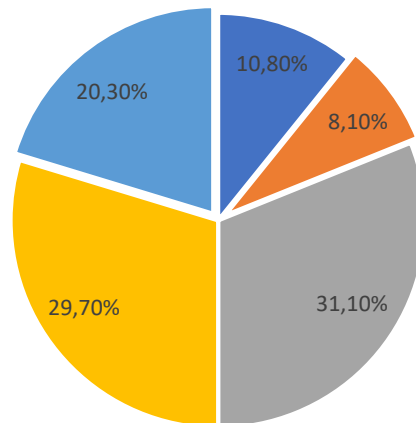
18-30 lat – 6 osób co stanowi 8,1%

31-40 lat – 23 osoby co stanowi 31,1%

41-50 lat – 22 osoby co stanowi 29,7 %

Powyżej 50 lat – 15 osób co stanowi 20,3%

Przedział wiekowy osób doznających przemocy

■ dzieci poniżej 18 lat ■ 18-30 lat ■ 31-40 lat ■ 41-50 lat ■ powyżej 50 lat

Analizując powyższe dane należy zauważyć, że największa liczba osób dotkniętych przemocą ma miejsce w przedziale wiekowym 31-40 lat, co stanowi 31,10% ogółu osób krzywdzonych. Można stwierdzić, że wśród tej grupy wiekowej istnieje większa świadomość społeczna o prawach do życia bez przemocy. Powoli tracą na ważności mity, stereotypy i przekonania utwierdzające ofiarę stosowanej przemocy do konieczności życia w „chorym” związku z którego nie ma wyjścia.

IV. ZADANIA OŚRODKA POMOCY SPOŁECZNEJ W ZAKRESIE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE

Pomoc społeczna

Celem działań pomocy społecznej jest umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenia trudnych sytuacji życiowych, których same nie są w stanie pokonać, a także zapobieganie powstawaniu tych sytuacji. Pomoc społeczna jest udzielana między innymi w przypadku przemocy w rodzinie. Bezpośrednią pomocą rodzinom i osobom potrzebującym zajmują się pracownicy socjalni zgodnie z ustaloną rejonizacją.

W ramach swoich kompetencji i zadań pracownik socjalny:

- diagnozuje sytuację i potrzeby osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie,

- udziela kompleksowych informacji o możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie, formach pomocy dzieciom doznającym przemocy w rodzinie oraz o instytucjach i podmiotach świadczących tę pomoc, możliwościach podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę sytuacji osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie,
- organizuje niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej, jeżeli wymaga tego stan zdrowia osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie,
- zapewnia osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, w zależności od potrzeb, schronienie w całodobowej placówce świadczącej pomoc, w tym w szczególności w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie,
- może prowadzić rozmowy z osobami, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie, na temat konsekwencji stosowania przemocy w rodzinie oraz informuje te osoby o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii i udziale w programach korekcyjno – edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie,
- wszczyna procedurę „Niebieskiej Karty” zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13.09.2011 r. w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”.

Pracownicy socjalni, przedstawiciele pomocy społecznej są członkami zespołu interdyscyplinarnego lub grup roboczych współpracujących z zespołem interdyscyplinarnym. W razie bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą w rodzinie pracownik socjalny wykonujący obowiązki służbowe wspólnie z funkcjonariuszem Policji, a także lekarzem lub ratownikiem medycznym, lub pielęgniarką ma prawo podjąć decyzję o odebraniu dziecka z rodziny i umieszczeniu go u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej, w rodzinie zastępczej lub w całodobowej placówce opiekuńczo – wychowawczej. Pracownik socjalny ma obowiązek niezwłocznego powiadomienia sądu opiekuńczego o tym fakcie, nie później jednak niż w ciągu 24 godzin.

Zespół interdyscyplinarny i grupy robocze

Gmina podejmuje działania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności w ramach pracy zespołu interdyscyplinarnego lub grupy roboczej. Zadaniem

zespołu jest integrowanie i koordynowanie działań jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych oraz specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez:

- diagnozowanie problemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku,
- inicjowanie interwencji w środowiskach dotkniętych przemocą w rodzinie,
- rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym,
- inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc.

Do zadań grupy roboczej należy, w szczególności:

- opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie,
- monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy,
- dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.

V. CELE PROGRAMU

1. Cele ogólne

Celem programu jest:

- 1) zmniejszenie skali zjawiska przemocy w rodzinie,
- 2) zwiększenie skuteczności ochrony ofiar przemocy w rodzinie i zwiększenie dostępności pomocy,
- 3) zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych i korekcyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie

Cele ogólne będą realizowane m.in. przez:

- 1) diagnozowanie zjawiska przemocy w rodzinie,
- 2) podnoszenie wrażliwości społecznej wobec przemocy w rodzinie,
- 3) wsparcie rodzin dotkniętych przemocą w rodzinie,
- 4) edukację społeczeństwa w zakresie problematyki przeciwdziałania przemocy w rodzinie,

- 5) podnoszenie kompetencji służb zajmujących się problematyką przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- 6) oddziaływanie na sprawców przemocy w rodzinie .

2. Cele szczegółowe programu

Cel 1.

Diagnozowanie zjawiska przemocy w rodzinie w Gminie Stęszew

Lp.	Zadanie	Działania	Termin realizacji	Realizatorzy
1.	Zbieranie i analiza danych dotyczących występowania aktów przemocy w rodzinie	a) Sporządzanie statystyk określających wielkość zjawiska przemocy i ich aktywizacja, b) Przeprowadzanie badań ankietowych w śród mieszkańców gminy.	2021 – 2025 każdego roku	- Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie, - Zespół Interdyscyplinarny, - Komisariat Policji - GKRPA w Stęszew, - Szkoły z terenu gminy Stęszew, - inne jednostki działające na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Cel 2.

Zwiększenie skuteczności działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie

Lp.	Zadanie	Działania	Termin realizacji	Realizatorzy
	Prowadzenie przez Zespół Interdyscyplinarny zintegrowanych i skoordynowanych działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie	a) podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku, b) inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie, c) rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy	Działania ciągłe 2021 - 2025	- Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie, - Zespół Interdyscyplinarny, - Komisariat Policji - GKRPA w Stęszewie, - inne jednostki działające na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie

		<p>w środowisku lokalnym, d) inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie, e) monitorowanie sytuacji rodzin dotkniętych przemocą, f) opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie, g) zbieranie materiałów dowodowych zgodnie z procedurą „Niebieskiej Karty”, h) występowanie z zawiadomieniami do prokuratury o podejrzeniu popełnienia czynów określonych w art. 2 § 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie i) udział w działaniach edukacyjno – informacyjnych</p>		
--	--	---	--	--

Cel 3

Zapewnienie ochrony i możliwości udzielenia wsparcia osobom i rodzinom dotkniętym przemocą

Lp.	Zadanie	Działania	Termin realizacji	Realizatorzy/Partnerzy
1.	Zapewnienie schronienia i pomocy materialnej ofiarom przemocy w rodzinie	a) nawiązanie współpracy z instytucjami z terenu powiatu poznańskiego zapewniającymi	2021 - 2025	- Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie

		schronienie ofiarom przemocy, b)udzielanie świadczeń pieniężnych		
2.	Zapewnienie wsparcia instytucjonalnego ofiarom przemocy	a)prowadzenie pracy socjalnej, b) prowadzenie poradnictwa specjalistycznego w ramach Punktu Konsultacyjnego w Sęszewie c) edukowanie ofiar w zakresie przysługujących im praw	2021-2025	- Ośrodek Pomocy Społecznej w Sęszewie - Placówki oświatowe, - Zespół Interdyscyplinarny, - Punkt Konsultacyjny w Sęszewie - Komisariat Policji w Sęszewie, - Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Poznaniu.
3.	Łagodzenie następstw zjawiska przemocy domowej	a) motywowanie sprawców przemocy do udziału w programie korekcyjno – edukacyjnym dla sprawców przemocy, b) organizowanie grup wsparcia dla osób pokrzywdzonych i ofiar dotkniętych przemocą (w miarę potrzeb)	2021-2025	- Ośrodek Pomocy Społecznej w Sęszewie, - Komisariat Policji w Sęszewie. - Zespół interdyscyplinarny, - Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Poznaniu

Cel 4

Podnoszenie świadomości społecznej i wrażliwości na zjawiska związane z przemocą w rodzinie

Lp.	Zadanie	Działania	Termin realizacji	Realizatorzy/Partnerzy
1.	Edukacja społeczeństwa w zakresie problematyki przeciwdziałania przemocy w rodzinie	a) podnoszenie wiedzy w społeczności lokalnej w zakresie problematyki przeciwdziałania przemocy w rodzinie poprzez zamieszczanie informacji na stronie internetowej, rozpowszechnianie ulotek, materiałów edukacyjno-informacyjnych, w tym o instytucjach udzielających pomocy w sytuacjach doświadczania przemocy w rodzinie, b) prowadzenie wśród dzieci i młodzieży profilaktyki w zakresie agresji i przemocy m.in. poprzez organizowanie zajęć w ramach szkolnego programu profilaktyki c) organizowanie czasu wolnego dzieci i młodzieży, d) współuczestnictwo w kampaniach prowadzonych na	2021 - 2025	<ul style="list-style-type: none"> - Ośrodek Pomocy Społecznej w Sędziewie, - Komisariat Policji w Sędziewie, - Placówki oświatowe, - Dom Kultury - GKRPA w Sędziewie, - Zespół Interdyscyplinarny, - Służba zdrowia - kuratorzy

		rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.		
--	--	---	--	--

Cel 5

Podniesienie poziomu wiedzy i umiejętności osób realizujących zadania związane z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie

Lp.	Zadanie	Działania	Termin realizacji	Realizatorzy/Partnerzy
1.	Doskonalenie grup zawodowych zaangażowanych w problematykę przeciwdziałania przemocy w rodzinie	a) uczestnictwo w szkoleniach, doradztwie, warsztatach, konferencjach przedstawicieli służb podejmujących działania na rzecz	2021 - 2025	- Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie, - Komisariat Policji w Stęszewie, - Placówki oświatowe, - Zespół Interdyscyplinarny, - kuratorzy

		<p>rodzin uwikłanych w przemoc, w tym szkolenia z zakresu diagnozowania przemocy w rodzinie, realizacji procedury Niebieskiej Karty, (szkolenia wspólne i resortowe),</p> <p>b)organizowanie spotkań mających na celu wymianę doświadczeń między pracownikami różnych instytucji wchodzących w skład Zespołu</p>		
--	--	--	--	--

VI. ADRESACI PROGRAMU

Adresatami programu są:

- 1) Rodziny i osoby dotknięte bezpośrednio zjawiskiem przemocy,
- 2) Rodziny i osoby zagrożone zjawiskiem przemocy,
- 3) Przedstawiciele instytucji i służb pracujących z osobami i rodzinami zagrożonymi bądź dotkniętymi przemocą

VII. REALIZATORZY PROGRAMU

- 1) Podmioty działające na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- 2) Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie.
- 3) Komisariat Policji w Stęszewie,
- 4) Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- 5) Placówki oświatowe,
- 6) Służba zdrowia,

VIII. PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU

- 1) Zmniejszenie poczucia bezradności ofiar przemocy,
- 2) Zwiększenie wiedzy instytucji zajmujących się przemocą w rodzinie na temat zjawiska przemocy – diagnoza rzeczywistego rozmiaru zjawiska na terenie Gminy Stęszew.
- 3) Zwiększenie skuteczności działań,

- 4) Zmiana postaw społecznych wobec przemocy,

IX. MIEJSCE I CZAS REALIZACJI PROGRAMU

Program będzie realizowany na terenie gminy Stęszew w latach 2021 - 2025.

Działania zaplanowane do realizacji będą wprowadzane w formie ciągłej.

X. MONITOROWANIE PROGRAMU

Kierownik OPS będzie co roku przedkładał Radzie Gminy Stęszew raport z realizacji programu. Realizacja programu będzie systematycznie monitorowana. Monitoring umożliwi wgląd w realizację podejmowanych działań, ocenę ich skuteczności oraz podejmowanie działań korygujących. Uzyskane informacje pozwolą na planowanie działań, rozwijanie programu w przyszłości. Monitorowanie programu będzie prowadzone przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Stęszewie na podstawie informacji uzyskanych od realizatorów programu. Przy ocenie programu będą brane pod uwagę następujące wskaźniki:

1. Liczba osób/rodzin objętych pomocą,
2. Liczba osób przeszkolonych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
3. Liczba posiedzeń Zespołu Interdyscyplinarnego i grup roboczych,
4. Ilość uczestników grup wsparcia,
5. Liczba uruchomionych procedur „Niebieska Karta”
6. Liczba ofiar przemocy w rodzinie,
7. Liczba osób biorących udział w programach korekcyjno – edukacyjnych,
8. Liczba postępowań przygotowawczych wobec sprawców przemocy,
9. Liczba interwencji związanych z przemocą w rodzinie

XI. Finansowanie Programu

Program będzie finansowany ze środków budżetu Gminy Stęszew, będących w dyspozycji Ośrodka Pomocy Społecznej w Stęszewie oraz ze środków pozyskanych z innych źródeł.